

DOBA POSTNÍ

Podivuhodnými zbraněmi jsou modlitba a odříkání; držíme se jich pevně a volejme k Spasiteli: „Hřešili jsme, Pane, ale konáme pokání, proto se nad námi smiluj.“

Přetrhejme všechna pouta, která nás váží ke hříchu a odpusťme svým bratřím, aby i nám byly odpuštěny naše viny. Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, veď nás bezpečně po cestách pokání. Prvním stupněm pokání je vyhýbat se hříchu, odložit všechny náruživosti, a svou poskvřenou duši obmýt slzami lítosti.

Ale dej pozor, má duše, aby tvé pokání nebylo polovičaté: abys mezitím, co proléváš slzy lítosti, nehověla skrytě tajným vášním a tak zas o Boha nedbalostí nepřišla; krácej vytrvale ve stopách Kristových a nes za Ním svůj kříž, abys k Němu, oslavenému Kristu, byla jednou přidružená. (z východní liturgie)

Jsem světlem?

Pane Ježíši,

*Ty si přeješ, abych byl světlem,
aby můj život svítil Tvým odleskem
před lidmi a přibližoval je tak k Tobě.*

*Jsem opravdu světlem pro lidi,
mezi nimiž žiji?*

*Ty víš, Pane, že často jsem chtěl svými
dobrymi činy dosáhnout jen vlastního
uspokojení nebo lidské chvály
a na Tebe jsem přitom nemyslel.*

*Víš také, že někdy jsem vůbec
nevyzařoval světlo,
že jsem byl dokonce tmou, která
zaplavila a zastudila i druhé, že jsem
se stal temnou překážkou mezi Tebou a
lidmi.*

*Pane, prostup mne zcela svým světlem,
prozář mé srdce i můj rozum,
abych poznal, jak mám být světlem
pro bratry a sestry,
i pro ty, kteří jsou ve tmě.*

*Dej, ať stále pamatují na to, že víra
a svědectví víry se vzájemně podmiňují
a že láska vyvolává lásku.*

*Pane Ježíši, Světlo světa,
učiň mě světlem. AMEN.*

SV. ZPOVĚĚ – OPRAVDOVÉ SMÍŘENÍ
S BOHEM A LIDMI JE ZÁKLADEM
KŘESŤANSKÉ RADOSTI A SVOBODY
VE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ.

VSTUPUJEME DO VZTAHU K BOHU,
KTERÉHO PROSÍME:

„...ODPUŠŤ NÁM NAŠE VINY, JAKO I
MY ODPOUŠTÍME...“